

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social

اجتماعی

ابراهیم شیری (ا.م. شیری)
۰۶ می ۲۰۱۴

شرح مختصر درد و اظهار قدردانی از اعلام همدردیها

سعیده فقط دختر من نبود. او یک زن، زن جوان و یک مادر بود. مادر تنها طفل ده ماهه اش. سعیده در جامعه غیرانسانی سرمایه داری پزشک، تزریقاتی، داروی رایگان بی پناهان، یتیمان و ستمدیدگان، همچنین، در حد توان، غذای گرسنگان در محیط کار و زندگی خودش بود. سعیده نظام غیرانسانی سرمایه داری را به خوبی می شناخت و می دانست که در شرایط سلطه این نظام ظالمانه معیار سنجش همه ارزشها پول است. او در بستر بیماری، یکی از مشاهداتش را چنین توصیف می کرد: هنگام ورود به درمانگاهی، زنی را در وضعیت فجیع و رقت انگیزی دیدم که به علت عدم استطاعت مالی، مسؤولان درمانگاه از مراجعه او به پزشک و معالجه اش ممانعت می کردند. ورودیه درمانگاه و حق ویزیت پزشک دو بار او را پرداختم تا بتواند بار دوم نیز مراجعه نماید...

سعیده به عنوان فرزند ارشد من، امور خانواده و ساماندهی زندگی برادر و خواهرش را نیز به عهده گرفته بود تا من وقت و فرصت بیشتری برای فعالیت و مبارزه علیه عفریت سرمایه داری داشته باشم.

سعیده در ساعات اولیه پائیز، در حوالی ساعت چهار بامداد اول مهر (میزان) سال ۱۳۵۵ شکفت و بعد از سه سال و نیم مبارزه سخت و عذاب آور با بیماری سرطان، بیماری شایع از سوی آزمایشگاههای غرب امپریالیستی و مافیای دارو، در فصل بهار، درست در همان ساعت چهار بامداد ۴ اردیبهشت (ثور) سال ۱۳۹۳ پژمرد و روی در خاک کشید و ما را در امواج دریای غم و اندوه جانکاه گرفتار ساخت.

به مناسبت درگذشت نابه هنگام و جانگداز سعیده- فرزند بزرگم، رفقاء، همزمان، دوستان آشنایان، یاران، مدیران و مسؤولان تارنماهای اینترنتی بسیاری در سراسر جهان، در ایران و افغانستان از طریق تماسهای حضوری، تلفونی، پست الکترونیک، نشر مکنونات قلبی خود در شبکه های اجتماعی و تارنماهای اینترنتی، و همچنین مردم زادگاه سعیده، شهر تکاب و حومه آن- محل تولد سه اصل اخلاقی و جاودانه «پندار نیک، گفتار نیک، کردار نیک»، با حضور و شرکت گسترده در مجلس بزرگداشت او، ضمن اظهار همدردی و ابراز احساسات انسانی کم سابقه خود با من و خانواده ام، بار اصلی تألمات و اندوه ما را به دوش گرفتند و ما را چنان تسلی بخشیدند که به سبب آلام روحی و عدم تمرکز حواس، قلم و زبان من از قدردانی و اظهار سپاسگزاری شایسته از تک تک آنها کاملاً عاجز است. و لذا، با آرزوی تندرستی و عمر طولانی به تمامی رفقاء، همزمان، دوستان، آشنایان و یاران و همچنین به فرزندان و عزیزان همه آنها، خواهمشدم این نقیصه مرا به دیده اغماض بنگرند.

در عین حال، به دلیل غیبت نسبتاً طولانی از صحنه سیاسی و کوتاهی در انجام وظیفه وجدانی خود در این مدت، از همه مبارزان عدالتخواه و آزادی کار از قید و بند سرمایه، ضد امپریالیست- ضد استعمار، مخالفان نظام سارقانه سرمایه داری، دوستداران صلح و امنیت جهانی، طرفداران، مبلغان و مروجان دوستی و برادری بین انسانها و خلقهای جهان صمیمانه پوزش می خواهم و امیدوارم کم کاریهایم را بر من ببخشند.

ابراهیم شیری (ا.م. شیری)

۱۵ اردیبهشت- ثور ۱۳۹۳